

חַת־ת לַיּוֹם רֵאשׁוֹן פְּרִשִׁת פְּנִיחַס חַג הַגְּאוּלָּה י"ג תמוז, ה'תש"פ

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / ראשון עם רש"י

ה' מוכיח לבני ישראל שפנחס עשה את הדבר הנכון על ידי שממנה אותו לכהן. ה' אומר למשה שהם יצטרכו לצאת למלחמה במדין שהציקו לבני ישראל רק משום ששונאים אותם- ללא כל סבה אחרת. ה' גם אומר למשה למנות את בני ישראל כדי להראות שהוא טפל בהם טוב בהיותם במדבר, בקרוב הם עומדים להכניס לארץ ישראל.

היו מבני ישראל שפעסו על כך שפנחס הרג את זמרי (כמו שקראנו בסוף הפרשה הקודמת) הם לעגו לו ואמרו שהוא כמו סבא שלו, יתרו, שנהג להיות אכזרי לבהמות והקריב אותם לעבודה זרה. הם טענו שזמרי ניסה לעשות את הדבר הנכון בכך שנשא את בזבי, כדי שמשה לא יכעס על כל שבט שמעון על כך שעברו עברה והתחתנו עם בנות מואב.

כדי להוכיח שזה לא נכון הפרשה מתחילה במלים "פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן"- פנחס הוא מצאצאי של אהרן ומתנהג כמותו. אהרן תמיד ניסה לעשות שלום בין אנשים ופנחס הרג את זמרי כדי להביא שלום בין עם ישראל לבין ה'.

ה' גם עשה שפנחס יהיה כהן, כדי להראות עד כמה שמח אתו. (למרות שפנחס הוא ממשפחת אהרן, הוא לא התמנה לכהן קודם. הוא נולד לפני שה' אמר שאהרן ובניו יהיו כהנים ותינוק נעשה כהן, רק אם אביו היה כהן בעת שנולד).

אבל זמרי, לא ניסה להשפין שלום בעם ישראל, זמרי בן סלוא נשיא אב לשמעוני- הוא צאצא של שמעון שהרג את אנשי שכם ללא רחמנות. בכך מוכיחה התורה שזמרי לא עשה את מעשיו כדי להביא שלום.

ה' אמר למשה שבקרוב הם יצטרכו להלחם במדין על מה שעשו לבני ישראל. (בזבי היתה נסיכה ממדין) עוד לא הגיע הזמן להלחם במואב למרות שמרבית הנשים היו ממואב כי מואב לחמו בישראל ביון שחששו מבני ישראל, אבל למדין לא היתה שום סבה להלחם, הם פשוט שנאו את בני ישראל. (בנוסף, רות עומדת להיולד ממואב, לכן בני ישראל צריכים להמתין עם הענש המגיע להם).

ה' אמר למשה למנות שוב את בני ישראל כדי להראות שהוא טפל בהם נאמנה לאורך כל הזמן

שהם היו במדבר. בקרוב הם עומדים להפגיש לארץ ישראל וחשוב לדעת כמה יהודים יש.

תהלים / יום י"ג לחדש פרקים ס"ט-ע"א

בתהלים של היום ישנו פסוק "ימלא פי תהלתך" – שהפה שלי יתמלא בשבחים של ה'. הגמרא אומרת שלומדים מכאן שכאשר מברכים ברכה הפה צריך להיות "מלא" בברכה. לכן ההלכה היא שאסור לברך ברכה כאשר הפה מלא באכל. הפה שלנו צריך להיות מלא בברכה ולא באכל.

~

בכל הפרקים אותם אומרים היום ישנם נגונים. התוכלו למצוא אותם? האם אתם יודעים לשיר אותם?

תניא / אגרת התשובה פרק ד' (י"ג תמוז שנה פשוטה)

בשלושת הפרקים הראשונים של אגרת התשובה, האדמו"ר הזקן הסביר לנו מהי מצות התשובה וכיצד אנו יכולים לשוב ולהיות קרובים אל ה' אם אדם עבר עברה חס ושלום. חסידות מלמדת אותנו על הנשמה, פנימיות התורה והמצוות. כעת, האדמו"ר הזקן יתחיל להסביר לנו את פנימיות המצוה המיוחדת של תשובה.

הזהר אומר שהמלה תשובה מרכבת משתי מלים תשוב ה'. להשיב (להחזיר) את ה'. על איזו ה' אנו מדברים?

בשם ה' ישנן 4 אותיות: יוד, אחר כף ה' אחר כף ו' וה' אחרונה. ישנן שתי אותיות ה'. בתוך כל נשמה של יהודי, יש את שם ה'. כשאנו מתנהגים בדרך שה' רוצה, שם ה' שלם. אבל אם מישהו עובר עברה, ה' נפרדת משם ה'.

תשובה מביאה חזרה את ה' לתוך הנשמה וגורמת לחיות של ה' להאיר לחלוטין.

ישנן שתי ה' בשם ה' וישנם שני סוגים של תשובה. סוג אחד של תשובה נקרא **תשובה עילאה** – תשובה גבוהה יותר מחזירה חזרה את ה' הראשונה משם ה'. ישנה גם **תשובה תתאה** – תשובה נמוכה יותר שמחזירה חזרה את ה' השנייה.

חלק מהעברות הן גדולות שרק הסוג הגבוה של התשובה יוכל לעזור (אנו נלמד יותר אודות זאת בהמשך אגרת התשובה).

כעת האדמו"ר הזקן שואל שאלה – ישנן סוגי עברות שה' מעניש את האדם העובר אותם בענש "כרת". חכמים מסבירים שפרת, הכוונה שהאדם נפרד מה', הכוונה היא שהאדם גם ימות בגיל צעיר. אבל בימינו אנו רואים אנשים רבים שעוברים את העברות אלה וחיים חיים ארפים בכל אופן. מדוע?

היום יום / י"ג תמוז

לומדים על חג הגאולה של היום.

היום הוא היום שבו האדמו"ר הרי"צ יצא בפעל מהמאסר.

האדמו"ר הרי"צ היה במאסר מט"ו סיון בשעה 2:15 לפנות בוקר. ושחרר מהמאסר ביום י"ג תמוז בשעה 12:30 בצהריים.

הַאָדְמוֹר הַרִי"צ שֶׁלַח מִכְתָּב עִם מֵאֲמָר לַחֲסִידִים כְּדֵי שִׁיְהִי חֵלֶק מֵהַתְּנוּעָדוּיּוֹת שֶׁלָּהֶם. הוּא בִקֵּשׁ שֶׁהַתְּנוּעָדוּיּוֹת יִהְיוּ סָבִיב הַנוֹשֵׂא – מֵהַ חֲסִידוֹת מְלַמְּדֵת אוֹתָנָה, וְקַבִּיעַת עֵתִים לְלִמּוּד חֲסִידוֹת. הוּא מְבַרֵךְ אוֹתָם בְּבִרְכוֹת רַבּוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

סֵפֶר הַמִּצְוֹת / מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה קס"ו

הַמִּצְוָה הַיּוֹמִית, **מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה קס"ו** הִיא אוֹתָהּ מִצְוָה שֶׁלְּמַדְנוּ אֶתְמוּל- לְכַהֵן אֶסוּר לְהִטְמֵא לְאֲנָשִׁים שֶׁנִּפְטְרוּ מִלְּבַד אֲנָשִׁים מְסִימִים מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ הַקְּרוֹבָה.

רַמְבַּ"ם / הַלְכוֹת אָבֵל פְּרָקִים י"ב, י"ג, י"ד

בְּרַמְבַּ"ם הַיּוֹם לּוֹמְדִים שֶׁאֵם אָדָם בּוֹכָה כְּשֶׁשׁוֹמֵעַ שִׁיְהוּדִי אַחַר נִפְטָר ה' שׁוֹמֵר אֶת כָּל הַדַּמְעוֹת הָאֵלֶּה בְּקַפְסֵת הָאוֹצְרוֹת שֶׁלוֹ.

בְּפָרֵק י"ד - לּוֹמְדִים גַּם מִצְוֹת רַבּוֹת שֶׁהֵם פְּרֻטֵי מִצְוֹת אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁלַל בְּקוֹר חוֹלִים, הַכְּנַסֵּת כָּלָה וְהַכְּנַסֵּת אוֹרְחִים. אָנוּ לְמַדְדִים שֶׁיֵּשׁ לְקִיָּם מִצְוֹת בְּקוֹר חוֹלִים אֶפְלוּ לְגוֹי, מִפְּנֵי דַרְכֵי שְׁלוֹם.

הַרְמַבַּ"ם גַּם הוּא נִהַג לַעֲשׂוֹת כֵּן. הוּא עֶבֶד בְּאַרְמוֹן הַסֶּלְטָן בְּמִשְׁפַּחַת כָּל הַיּוֹם. כְּשֶׁחָזַר לְבֵיתוֹ הוּא הָיָה עֵיף וְרָעַב אָבֵל הָיָה רוֹאֶה יְהוּדִים וְגוֹיִים רַבִּים מִתְאַסְּפִים סָבִיב מִחִפּוּסִים לְמִישָׁהוּ שְׁעוֹר לָהֶם. הַרְמַבַּ"ם נִהַג לְטַפֵּל בָּהֶם, לְתַת לָהֶם תְּרוּפּוֹת וְעֵזֶר לָהֶם לְהַרְגִּישׁ טוֹב יוֹתֵר עַד שֶׁעָה מְאַחֶרֶת. כְּשֶׁסּוֹף סוֹף הָיָה מַגִּיעַ לְבֵיתוֹ הָיָה מִתְּשֵׁ לְחִלּוּטִין. אָנוּ לּוֹמְדִים מִהַרְמַבַּ"ם לַעֲזֹר לְאַחֵרִים אֶפְלוּ כְּשֶׁזָּה קִשָּׁה מְאוּד.

דַּרְכֵי הַחֲסִידוֹת / חֵג חֲסִידֵי י"ג תַּמוּז

הַמֵּאֲמָר שֶׁהַרְבֵּי הַרִי"צ שֶׁלַח (כְּמוֹ שֶׁהַזְכַּרְנוּ בְּ"הַיּוֹם יוֹם") נִקְרָא "עֲשֶׂרָה שְׁיֹשְׁבִים". הַרְבֵּי אוֹמְרֵי לָנוּ שֶׁכִּיּוֹן שֶׁהַרְבֵּי הַרִי"צ שֶׁלַח אֶת הַמֵּאֲמָר לַחֲסִידִים שֶׁלְּמַדּוּ מִמֶּנּוּ, חָשׁוּב מְאֹד שֶׁנִּלְמַד אוֹתוֹ מְדֵי שָׁנָה.

אִם אָנוּ יְכוּלִים, עָלֵינוּ לְנַסּוֹת לְהִתְאַחֵד בְּקַבּוּצָה, כִּיּוֹן שֶׁזֶּה מִשְׁמַעוֹת כּוֹתֶרֶת הַמֵּאֲמָר- עֲשֶׂרָה אֲנָשִׁים שְׁיֹשְׁבִים וְלוֹמְדִים תּוֹרָה. הַרְבֵּי אוֹמְרֵי שֶׁזֶּה לֹא רַק לְמַבְגֵּרִים אֲלָא גַם לִילָדִים! בִּקְשׁוּ מֵהוֹרֵיכֶם לְהַסְבִּיר לָכֶם חֵלֶק מֵהַמֵּאֲמָר.